

СВЯТИЙ ВЕЧІР 2009

(У залі (в хаті) все необхідне для Свят-Вечора: Трисвічник, Трисуття, Хоругва з Сонечком, Хоругва з Місяцем, Восьмикутна Зірка, Свіча з ярого воску у підсвічнику, обсипана внизу зерном, кадило з пахучих трав (полину, м'яти, рути), чиста джерельна вода і кропило теж із полину, миска з зерном. На покуті Дідух на сіні, біля нього залізні речі: серп чи коса, шабля (меч), сокира, а також ярмо і рало. Стіл і все для святкового столу: три хлібини (або три короваї), кутя у горщику, узвар у глечуку, оберемок сіна (невеликий), чотири часничини, скатертина (бажано вишита), пироги, калач і 12 страв (кутя і узвар у тому числі). Але всі страви рослинного походження. Квіти і зерна, мед та питво, настояне на травах – оце те, що повинно бути на столі. Але стіл господиня накриває трохи пізніше).

ОБРЯД:

(Волхв): - Дай, Боже, здоров'я! Вітаю вас із щастям, здоров'ям, з цим Святим Вечором, щоб ви в щасті і здоров'ї ці свята провели та других дочекалися – від ста літ і до ста літ, поки нам Пан Біг назначить вік! **Слава Рідним Богам!**

- Сьогодні найдовша ніч, і влада темряви найсильніша. Сили темряви і морок ночі поглинули наше Сонечко. І ми сьогодні поминаємо його. І разом із ним ми будемо поминати наших Предків і будемо кликати їх до нас на Святу Вечерю кутю їсти.

Темрява нині панує навколо безроздільно. Вся надія тепер тільки на Небо, на Бога...

Дітки, погляньте, що каже нам Небо? Чи з'явилась Зоря?

(Вбігає хтось із хлопчиків, кричить):

«Уже зійшла Вечірня Зоря! Зійшла Зоря-Зоряниця! Божа Зоря засяла!»

(Волхв): - Радійте, Українці-Русини, не згасло світло Сонця назавжди. Вже загорілася на небі Вечірня Зоря іскоркою Божою і Зоря-Зоряниця провіщає нам народження нового життя, повниться Земля наша Світлом і Теплом! То комонники вогненні Небесні несуть звістку Русинам – Божич-Коляда народжується, який нового року Коло Діє і дарує нам нового Кола Дар.

Люди Землі! Слухайте! Світло сяє у пільмі! І пільмі його не поглинути! Із Небесних Високостей – Коляда передає ясне, красне Світло від Зорі Нової до рук ваших роботящих! Господарі Землі Рідної, своєю працею неустанною примножуйте Духовні та матеріальні набутки нашого народу, творіть велич його діянь!

Слава Божичу-Колодію!

(Волхв): - Як Зоря-Зоряниця підтримує горіння вогню Божого, так і ми запалимо новий вогонь, аби допомогти Богам зберегти зародок нового життя, аби сили ночі та темряви не згасили його, а вранці од нього розпалимо велике Вогнище Родове, аби од нього запалало Сонце Нове, Божич-Коляда! І дарував нам народження Світу Нового!

- Хай горить Божий Вогонь! **(Волхв запалює свічку в підсвічнику і ставить на видному місці):** Світи, Праведне Сонце, святим душечкам і нам живим, грій Землю-Матінку, наші ниви і нашу худібку! Цю свічку ніхто не має права погасити – вона повинна догоріти до кінця, а цей Небесний Вогонь залишиться у душах присутніх на цілий рік! Підтримаємо горіння Вогню Божого славоспівом!

(Всі співають): - Гори, наш вогнику, гори!
З душі гони пільму, із дому!
Щоб ми щасливі жили!
Щоб не було біди нікому!

Гори, наш вогнику, гори!
І борони від сили злої!
А в Дух наш сили дай, снаги,
Любові й мудрості земної!

(Тричі): Гори, наш вогнику, гори! **Слава Вогню-Сварожичу!**

(Волхв з сином підходить до Дідуха, вклоняється, промовляє, а хлоп`я повторяє):

- Милостивий Боже, і Ти, Сонце Праведне, з Святим Різдвом! Торік дали ви урожай, дали добро, багатство й здоров'я... Пошліть ще краще цього року!

- Беремо Дідуха, синку, несімо Свята до людей! **(Хлоп`я бере оберемок сіна).**

(Волхв): - Хай сіно труситься, хай м`яко буде душечкам, хай м`яко буде худібці на сіні лежати!

(Волхв бере Дідуха і піднімає перед собою, обносить навколо столу):

- Святки йдуть! Вітайте брати і сестри, Дідів Дух у Дідухові витає, Дух Предків серед нас походить! До Свята кличе! Богів запрошає! Дід Велес мудрістю своєю у Дідухові проявився! Силу нам дає, щоби Божич-Коляда народився!

(Волхв іде і ставить Дідуха на покуття, на сіно. Хлоп`я каже): - Святки прийшли!

(Волхв): - Ставлю Дідуха на Бабу, на Кут Червоний, Богів запрошаю, нам в охорону і душам нашим в оберіг одвічний! Прийдіть Предки Святії, благословіть народження Світу Нового! Світлицю освятить для Сонця Нового! **Слава Рідним Богам!**

(Коли несуть Дідуха, всі тоді стоять мовчки. Коли ж розстеляють сіно на покуті й на столі, усі діти, що є в хаті, качаються та перевертаються на полу, мукають, як корови рикають, як воли, іржуть, як коні, мекають, як вівці, гавкають і м`явкають – це магичні дії, щоб вівці „котилися”, худібка плодилася.)

(Установивши Дідуха на покуті, всі стають обличчям до Дідуха, Волхв промовляє):

- Боже наш! Наситив еси, напоїв, нагодував, нагрів нас і нашу худібку, оберіг нашу ниву – подай ще кращого цього року! **Слава Рідним Богам і Предкам!**

(Волхв бере Кутю, Волхвиня – Узвар):

- Вам, Боги Рідні, Предки Світлі дари Роду нашого – Свята Кутя і Вар!

(Волхв і Волхвиня обходять з Кутею і Варом навколо столу):

- Іде Кутя на покуття! Іде Кутя на покуття! Іде Кутя на покуття!

(Волхвиня по тому):

- Прийміть, Праведне Сонце та Святі Душечки, свою їжу й питво, щоб ми і на той рік вам принесли!

(У цей час, коли несуть Божі Страви на покуття всі діти кричать: - Кво...кво...кво...! Цяп-цяп-цяп, – як квочка й курчата... А потім дзичать: - Дз-дз-дз... Ш-ш-ш...)

Це магичні дії, щоб і кури водились, щоб і неслись добре, та щоб бджоли роїлись і добре мед носили).

- „І то ми були перші, хто Триглаву вклонився” – каже нам Велесова Книга.

Тож запалимо і ми Вогонь Триєдиний, аби Боги Рідні духом своїм перебували із нами!

(Волхв): - Першу свічку запалюю в честь Світу Прави, що суть Світ Богів Рідних, од якого вони Світом правлять і дають нам Божі Закони життя Праведного! Слава Праві!

(Запалюється центральна свічка трисвічника).

- Другу свічку запалюю в честь Світу Яви! Ява – суть Світ видимий, Світ проявлений, нам Богами дарований! Слава Яві!

(Запалюється права свічка від середньої).

- Третю свічку запалюю – Наву шануючи. Нава – суть Світ неявний, невидимий, „той” Світ, Світ Духовний, в якому перебувають Душі Предків, і чекають на повернення в Світ Явний.

(Запалюється ліва свічка від середньої, Волхв вклоняється).

- Уславимо Бога-Творця Світу нашого – Славоспівом!

(Всі співають на мелодію «Добрий Вечір тобі, пане господарю» пісню):

Слава тобі Боже! Славний наш Свароже!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ народився!

Накривайте столи, та все тисовії!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ народився!

Хай сіда до столу вся наша родина!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ народився!

Вся наша родина, Славна Україна!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ народився!

Слава Рідним Богам!

- Накриємо наш Святковий Стіл для Роду нашого, для гостей званих!

(Волхвиня несе оберемочок сіна, розстеляє на столі):

- Кладу на стіл я пахуче сіно, щоб добрі духи ішли в гостину!

(Волхвиня поверх сіна стелить скатертину):

- Стелю над сіном я скатертину! Щоб добрі люди до столу сіли!

(Волхвиня бере в руки чотири часничини):

- В чотири кути кладу часник! Щоб дух нечистий з господи зник!

(Волхв): - Часник ставиться по кутках стола, як символ згортання часу – «час зник» - тобто починається відлік спочатку. Часник своєю цілющою силою відганяє усе темне і зле. Замовимо і ми.

(Волхвиня кладе під скатертину на сіно на чотири кути по часничині і замовляє):

- Злії сили, темні сили, ідіть собі на болота, очерети, яри-скелі, у сніги-льоди, у глибокі води-прірви, куди курячий голос не доходить, куди вітер не віє, куди Сонце не світить, де капища не стоять, де вогні Божі не горять, де собака не бреше, де дівка косу не чеше. Там вам волю мати піском пересипати, очеретом махати, світ не займати, дуби крутити-ламати, листя обсіпати, дуплами ставати, коріння виривати, а мир горя не буде знати. Щезни, пропади, від миру відійди, а моє замовляння до святої Прави віднеси! Слово моє міцне, як камінь! **Най буде так!**

Слава Рідним Богам!

(Волхвиня від Дідуха бере кутю і узвар, ставить кутю на стіл):

- На стіл я ставлю кутю медову! Весь Рід скликаю – ідіть додому!

(Волхвиня ставить узвар на стіл):

- Узвар поставлю із сушениці – спішіть же, рідні, щоб не спізниться!

(Волхвиня кладе мисочки із стравами на стіл):

- На стіл я ставлю Дажбожі страви! Хай рік наступний буде ласкавий!

Волхв: - Закличемо усі разом Рідних Богів до нас на Святу Вечерю:

- О Сонечко! Око Дажбоже ласкаве! Ми просимо щиро до столу! До страви!

- О Місяцю-Князю! Ти – ночі Світило! Запрошуєм щиро тебе у гостину!

- О Дано-Богине! Ходи до вечері! Водице-Щедрице, запрошуєм чемно!

(Волхвиня кладе кожного разу у мисочку потрохи куті і ставить біля Дідуха для Сонця, Місяця, Води).

(Волхв): - А чи всі родичі зібрались на Святу Вечерю? Піду, поговорю з Морозом-Батьком та Вітрами Буйними!

(Волхв бере таріль з кутею та стравами, і йде до дверей):

- Морозе, Морозе! Кутю їди їсти – вечеряти просим за стіл з нами сісти!
- Кличу Батька-Мороза, йди до нас на вечерю кутю їсти!
- Батьку-Морозе, йди до нас на Святу Вечерю кутю їсти!

- Як не йдеш, то не йди і на жито-пшеницю, усяку пашницю. Йди краще на моря, на ліси та на круті гори, а нам шкоди не роби!

(Волхв): - Покличу і Вітра-Братика!

- Ой Вітре! Ой Буйний! Неспokoю брат ти! Ми просим до столу, до нашої хати!
- Кличу Вітер Буйний! Йди до нас на вечерю кутю їсти!
- Чорні Бурі та зліі Вітри, приходьте до нас на Святу Вечерю кутю їсти!

- А коли тепер не приходите на дари Божі, на страви ситі, на все велике добро, на яке ми вас просимо, то не приходьте до нас і в літі, та не робіть нам шкоди на ярині і на житі!

(Волхв залишає таріль з кутею та стравами за дверима):

- Залишаю вам святкову Кутю, споживайте собі на здоров'я, а наші хати оминайте!

(Після цього Волхв вертається до хати не озираючись і щільно зачиняє двері):

- До кінця вечері ніхто не повинен виходити з хати, і двері не можна відчиняти!
Аби все зле і недобре лишилося за порогом!

(Волхв): - Предки наші живуть у Світі Духовному, але вони поєднані із нами повсякчас. І так є, що в нащадках живуть Предки, а ті вмираючи, народжуються знову. І так є, що Божич стане Ярилом, а юнак – мужем, старець же – немовлям. І то є Велике Коло Живого явлення Роду нашого. Предки наші потребують у Світі Духовному нашої підтримки, а отримавши її, мають змогу допомагати нам у Світі Явному. **Звернемось до Предків:**

1. (Всі повторюють):

- Предки наші любі, Світлі Пращури!
Дякуємо Вам за здоров'я, за силу, що Ви нам від Богів Рідних посилаєте,
Допомагаючи у справах земних. Хай Сварог оберігає Вас, і надає Вам силу!
Щасливо перебувайте у Світі Духовному, нами опікуючись!
Хай вічно існує зв'язок поколінь – священний живий зв'язок між нами!

Слава Предкам!

(Волхв): - Прокажимо Славу Предкам нашим, які є у Сварзі Синій!

2. (Всі повторюють): - Предки наші Рідні! Зійдіть до нас зі Сварги Синьої!

- Розпочніть Золоті Кола у Яві крутити!
Дідухи наші кличуть Русинів о пам'ять,
аби згадали витязів славних Війська Перунового!
Тож бо вони охороняють Покон-Звичай у Праві,
Яка суть поєднує Яву та Наву у Триглаві Великому.

Слава Предкам!

(Волхв бере рушник, миску з кутею, свічку):

- Покличемо наших Праотців, які бо лягли на полях ратних та полях страдних до нас в гостину на Святу вечерю кутю їсти! Усіх, хто колись відійшов у Світ Нави – запросимо широко вечеряти з нами!

3. (Всі поторюють): - Предки наші любі, кличемо душі праведні і ті померлі душі,
що на світі погибли, і порятунку не мали, що пропадом пропадають, що про них
ніхто не знає, лягаючи і встаючи, і дорогою ідучи ніхто не згадає,
що заблукали в нетрях чорних, лісах дрімучих, втопилися у водах темних,
пропали безвісті, покалічилися в дорозі, упокоїлись на чужині!
Ми кличемо Вас усіх! Ідїть до нас на Святу Вечерю – кутю їсти!
Слава Предкам!

(Волхв): - Пошли, Боже, Царство Небесне й вічне панування у Небі всім тим, що відійшли з нашого
РОДУ на Небо! А нам усім пошли, Боже, щастя, здоров'я, многая літа!

Вічна Слава і Вічна Пам'ять Предкам нашим!

Предки наші зійшли до нас, і тепер є серед нас у світлиці нашій. Увесь Рід – Святі наші Діди-Прадіди,
Батьки-Матері, брати-сестри, діти-онуки-правнуки – усі душі наші-Лада зібралися разом.

Тож сідаючи на стілець, продувайте місце, щоб не привалити собою мертві душі, бо в цей вечір їх
сила-силенна. І скрізь вони є! На лавах і на вікнах, на столі та під столом! То ж будьте обережними та
ввічливими! А ми зустрїнемо їх гостинно і радісно, як справжні Господарі!

- Порадуємо їхні душі старовинною піснею:

(Всі співають пісню): Добрий вечір тобі, пане Господарю!
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Застеляйте столи та все килимами!
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Кладїть Паляниці з Ярої Пшениці
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Бо прийдуть до тебе три жадані Гості!
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Першим гостем то Красне Сонце
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Другим гостем то Ясенький Місяць
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Третім гостем то Дрібенький Дощик
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Сонце мовить Людей благословить
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

То ізрадується й Дитятко маленьке
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Місяць мовить Звіра благословить
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

То заворушиться й Звірятко дрібненьке
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Дощик мовить Поля благословить
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Як перейду яром, польом-господарем
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

То заколоситься Жито і Пшениця
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Жито і Пшениця й усяка Пашниця
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився! **Добрий вечір!**

(Волхв): - Час народження Світу – це час здійснення бажань і прагнень. Ми із Предками і Богами Рідними повсякчас поєднані. І тому творимо і говоримо з Богами воєдино. Тож з'єднаємося і ми з Богами у Світотворенні і заспіваємо нашу стародавню колядку, яку співали наші Прародителі в той Час коли Світ Творився:

Коли не було з Нащада Світа

Коли не було з Нащада Світа, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Тоді не було Неба ні Землі, Святий Вечір! Добрий Вечір!
А но лем було Синєє Море, Святий Вечір! Добрий Вечір!
А серед Моря Зелений Явір, Святий Вечір! Добрий Вечір!

На Явороньку Три Голубоньки, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Три Голубоньки Радоньку радять, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Радоньку радять як Свїт сновати, Святий Вечір! Добрий Вечір!

Та спустимося на Дно до Моря, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Там дістанемо Дрібного Піску, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Дрібний Пісочок посіємо Ми, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Так Нам ся стане Чорна Землиця, Святий Вечір! Добрий Вечір!

Та спустимося на Дно до Моря, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Там дістанемо Золотий Камінь, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Золотий Камінь посіємо Ми, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Так Нам ся стане Ясне Небонько, Святий Вечір! Добрий Вечір!

Ясне Небонько Світле Сонінько, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Світле Сонінько Ясен Місячик, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Ясен Місячик Ясна Зірниця, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Ясна Зірниця Дрібні Звїздочки, Святий Вечір! Добрий Вечір!

(Волхв): - Предки серед нас і допомагають нам у здійсненні того, що ми потребуємо, тож промовимо спільно бажання наші, які Рід наш потребує найбільше у Світі Явному, щоб сотворити Світ свого життя на Новий Рік, адже всі наші бажання, які ми сьогодні промовимо, обов'язково здійсняться!

(Промовляються побажання, які мають бути втілені у цьому році і всі повторюють).

(Волхв): - Роди наші хліборобські і **Коровай** – то є символ Святості і Достатку.

(Волхв присідає за короваєм і питає присутніх): - Чи ви мене бачите, друзі й родина?

(Присутні дружно): - Ні, не бачимо!

(Волхв): - Що ж, якщо не бачите, бажаю вам щоб і в наступному році ви мене не бачили!
Щоб вам щедро вродило!

(Якщо всі відповідають: «Так, бачимо», то Волхв відповідає: «Тоді бажаю вам, щоб на наступний рік не бачили мене! Щоб вам щедро вродило!»).

(Волхв): - Для того, аби здійснились бажання наші, хай кожен отримає свою Долю од спільного Короваю – символу Сонця, на знак єдності Роду Земного і Роду Небесного!

(Молода неодружена пара підходять до столу бере Коровай на рушнику).

(Волхв бере свічку, запалює від Трисвічника, промовляє):

- Хай сила Богів Рідних Духом своїм могутнім наповнить коровай святий, аби сила і мудрість Предків прийшла до нащадків, і Рід наш поєднався у єдине ціле помислів і прагнень! **Слава Рідним Богам!**

(Волхв свічкою малює в повітрі тричі перуницю над короваями):

- Святим знаменом, блискавицею Перуновою, освячується! **(ПОЧИНАЮТЬ КРАЯТИ КАРАВАЙ).**

(Волхв): - В нашому Красному Куті присутні Дари Божі – Хліборобські знаряддя і Меч!

Бо це сам Батько Сварог приніс Прадідам нашим Вогонь. І кувати навчив і плуга і зброю.
Щоб достаток був, і захищати могли Землю Святу нашу Руську!
Тож хай наші хлопці, козаки підійдуть до Святих Дарів Божих і торкнуться Святого Метала,
щоб Сила Предків наповнила їх, і руки стали сильними і могутніми, щоб твердо тримали і
Рало хліборобське і Меча Святого!

- Підходимо до святих Дарів Божих і спочатку вклоняємось нашому Дідухові, бо Хліборобського Роду ми, а потім беремо до рук меча Орія, бо ми – Козаки, захисники Землі Рідної!

(Хлопці підходять по черзі, вклоняються Дідухові, а потім цілують Меч, беруть його в руки зі словами):

- Слава Україні!
- Героям Слава!

(КОРОВАЙ ОБНОСИТЬСЯ ПО КОЛУ ПОСОЛОНЬ, ПО СОНЦЮ, роздається людям).

(Всі співають пісню): **ОЙ РОДЕ НАШ КРАСНИЙ**

У полі калина, у полі червона. Хорошенько цвіте.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

А що перша квітка – то рідний батенько. Хорошенько цвіте.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

А що друга квітка – то рідная ненька. Хорошенько цвіте.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

А що третя квітка – то рідненькі дітки. Хорошенько цвітуть.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

А четверта квітка – рідна Україна. Хорошенько цвіте.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

Слава Роду нашому!

(далі співаємо пісню: „Це моя Вкраїна, тут моє коріння... ”)

(Волхвиня): - І викував Сварог, Батько Неба – Зорі, і за 12 священних днів і ночей викував Великий Сварог дванадцять сузір'я, од яких душі Предків зрять на нас. І щоб утвердилось 12 сузір'я у Яві, наші Предки розпалювали новий вогонь за допомогою кременя та кресала, що останні 12 днів лежали біля покуті, розпалювали в печі 12 полін, що їх сушили 12 днів, і ставили на стіл 12 страв:

УЗВАР – це символ суриці, символ зв'язку і єдності з Сонцем.

СЛИВИ – то зорі небесні.

КВАСОЛЯ – це боби, боби це Боги. Бо Світ проявився Богами і для його сотворення потрібна їх сила.

БОРЩ – символ Яви, Світу Красного, Світу Білого, буяння Сонця, яке до нас піднімається.

ВАРЕНИКИ – символ місяця.

КАПУСТА – світло Рода, що зцілює.

ГОЛУБЦІ – небесне немовля, Божич-Коляда,

ПШОНО – у них, КАША – зародки усього сущого в світі.

ПРЯНИКИ-ВЕРГУНЦІ – із прісного та дріжджового тіста – символ єдності Білобога і Чорнобога, які між собою перуняються і тим Сварга утримана є. Бо Світ сотворений на поєднанні двох протилежних початків.

РИБА – символ розуму, виживання. Бо в Первісному Океані Вишній проявився рибою. Риба – символ трьох китів, трьох основ на яких світ стоїть. Три Світи – Права, Ява та Нава є основою, сутністю Світу, що проявляється через народження, збереження та руйнування, що творять Коло Живовявлення.

Та найбільшою святістю є **КУТЯ**.

КУТЯ – символ безмежного Дива, первісного Моря-Океану, первинного моря безладу і хаосу, із якого Рідними Богами був утворений Світ Видимий.

(Волхвиня бере воду в мисці): - Дано Дівиче, Живая Водице! Ти очищуєш коріння, кремення, луги й береги! Очисти й оздорови Онуків Дажбожих, дай їм здоров'я і сили! Закликаю сили Прави, Яви і Нави проявитися у Богах Рідних і Світ сотворити! Кличемо Батька Сварога і Ладу Матінку нам немовля народити! Хай прийде до нас Божич-Коляда і поведе нас до світла і утвердження життя праведного! **Слава Рідним Богам!**

(Волхв бере окрему свічку, запалює від центральної, потім правої та лівої свічки, промовляє):

- Ім'ям Рода Всевишнього, Силою Божою, освячується!

- Хай святиться Жива Водиця!

- Хай святиться Жива Водиця!

- Хай святиться Жива Водиця!

- Хай сила Батька Сварога з'єднається з силою Лади Матінки, аби життя зародилося!

(Свічка гаситься у воду. Волхв йде навколо столу і кропить їжу свяченою водою зі словами):

- Боги Рідні, Світлі і Праведні! Силою своєю могутньою, Духом Предківським благословіть і освятіть їжу цю, аби сили прибули Світ Новий творити, з Богами еднаючись у Роді Великому!

(Волхв ставить миску з водою).

(Освячення їжі): - Слава Рідним Богам за хліб святий, за воду цілющу! Споживаймо їжу цю в ім'я Роду нашого, щоб багатів і здравствував наш Рід! Слава Рідним Богам за ту їжу, яку дають нам, нам на здоров'я і собі на радість. Просимо Богів Рідних їжу освятити і пригостити нею Предків Світлих, щоб панували мир і злагода між Родом небесним і Родом земним! **Слава Рідним Богам!**

- Святим знаменом, Силою Божою, освячується їжа ця! **(Волхв в повітрі малює перуницю).**

Запрошуємо всіх за стіл. Спочатку скуштуйте по три ложки куті, на знак єдності Роду мертвих, Роду живих і Роду не народжених, а потім кожну із 12 страв, на знак єдності із силами 12-ти сузір'я Сварожих, що сотворили Світ наш! На здоров'я та щастя споживайте! Смачного! **(Всі споживають святкові страви).**

(Волхв, коли всі поїли): - Дякую тобі, Батько-Дажбоже, що все на нивах вродило гоже!
Добірне зерно і плоди соковиті, дощами рясними напоєні, вмиті!
Ми дякуєм щиро, о Матінко-Дано, що живиш і поїш поля безустанно!
Хвала всім Богам! Дай нам Боже-Дажбоже,
Щоб новеє літо ще більш було гоже!
Та час для колядок! Уже загляда – веселий і радісний наш Коляда!

(Заходять колядники з Зіркою та Козою і колядують): - Дозвольте заколядувати!

(ВІНШУВАННЯ):

Будьте здорові із Різдвяними Святами, з Колядою!
Дай, Боже, в щасті, здоров'ї й радості ці Свята провести:
Від Коляди до Великодня, від Великодня до Купала,
Від Купала до Обжинок, від Обжинок до ста літ,
Доки Бог призначив Вік;
Та не самі з собою, з отцем, ненькою,
З сестрами, братами, з приятелями,
Із милим Богом, із усім Родом!
Щоб у вас всього було доволі – і у хаті, і на полі,
На подвір'ї і в коморі, як води в морі!
Щоб вам вівці окотились і корови отелились!
Щоб молодим вродились дочки, як ластівочки,
І синочки, як дубочки!..
Бажаємо: малим діткам – рости міцними, як кленочки,
Молодятам – паруватися, як голубочки,
Батькам – дітей здорових і розумних виростити,
Та й онуків-правнуків в щасті й злагоді дочекатись!
Щоб дав вам Бог з неба стільки, скільки вам треба!!!
З Колядою вас, з цим Святим Вечором, з Різдвом!

(Колядники співають різноманітних колядок, люди віддячують їм гостинцями у торбу).

(Колядники – це Білобог і Чорнобог, Лада і Мара. Лада перетворюється в Козу, ховаючись від Марі, бо коли вона народила Божича-Коляду, то ховалася, щоб Мара її не впізнала, і п'їтьма не проковтнула Сонце. Коза – це тварина Світу Нави, тому Мара не могла знайти світлий початок, бо сприймала Козу, як прояв себе).

(Далі обходимо із Зіркою всіх родичів, запалюючи від своєї Зірки вогниці і у їхніх оселях та душах, єднаючи всіх у єдиний Рід. Співаємо їм колядки).

(Йдемо на берег священної ріки і до ранку підтримуємо горіння Вогнища Роду, співаємо пісні, формуємо бажання навколо Вогню, чаруємо, створюємо Світ нового Року. Перед сходом Сонця проводимо обряд Рідзва (Рід зовемо) і коли Сонце зійде – зустрічаємо новонародженого Божича-Коляду, з'єднавши руки у символічному Колі Роду навколо Вогнища, уславляючи Сонце колядкою):

(Всі співають пісню):

**Добрий ранок тобі, Ясне Світило!
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!**

Слова: народні

Музика: народна

Колядка стародавня.

(Після Славлення – омовіння в освячених Сонцем водах ріки, зимове купання – тричі окунутися в ополонці з головою. Бажано гарячий Чай, козацький куліш).

СЛАВА РІДНИМ БОГАМ!